

жено, каква грыжа имашъ ты и то свѣтлъ-тъ доде въ мірѣ, а чело-
азъ? юще не є дошълъ моатъ часъ. Рече майка мѣ на слѣгн-ты: какво-
то ки рече направете. И имаше тамъ
шесть водоноси каменни, които сто-
ѧха за очищеніе по обычаа Іудей-
скій, и схвирала по двѣ, или по
три мѣры. Рече имъ Государъ: напла-
нете водоносы-ты съ вода, и напла-
ниха ги довърхъ. И рече имъ: почер-
пете сега, и занесте на стариската,
и занесоха. И като вѣсни старисватъ
отъ вино-то, което вѣшеса прѣтвори-
ло отъ вода (и не знаешъ отъ гдѣ е,
но слѣгы-ти, които вѣха налѣли во-
да-та знааха): повѣка младожене-
ца, и рече мѣ: сѣкой человѣкъ пър-
во твара добро-то вино, и когато сѧ
опіатъ, тогика по лоше-то: а ты
си скрылъ хваво-то вино до сега
Това начало на чудеса-та направи
Государъ въ Кана Галілейска, и аби
своя-та слава: и покѣрвала въ не-
го ученици-ти мѣ.

Въ вторникъ на в: недѣла
отъ Йоанна зачало 10.

Pече Господь, толкова є вѣз-
любилъ Богъ міра, што
и сына своего единородна-
го є далъ: да бы сѣкой,
които вѣрка въ него да не поги-
бне, но да има животъ вѣчный.
Защото Богъ не прати сына своего
въ мірѣ да сѫди міра, но да сѧ
спасе чрезъ него мірѣ. Които вѣр-
ва въ него, не ще бѫде осужде-
нъ: а които не вѣрва, отъ сега є
(веке) осужденъ, защото не є повѣр-
валъ въ има-то на единороднаго сы-
на Божія. И сѫдъ-тъ є тоа, защо-

вѣцы-ти вѣзлюбиха по много тѣм-
нота-та, нежели сѣста, защото тѣхъ-
ны-ты дѣла вѣха злы. И сѣкой,
които прави злы (работы) ненавиж-
да сѣста, и недохожда при сѣста,
да не бы сѧ изавилы работы-ты
мѣ че сѫ злы. Но които прави и-
стината, иде при сѣста, да сѧ а-
вѣтъ работы-ты мѣ, защото сѫ по
Бога направлены.

Въ среда на в: недѣла, отъ Йоанна зачало 15.

Pече Господь на оныа ів-
дин, които вѣха дошли
при него: Отецъ мой до-
сега работи, и азъ рабо-
тъ, за това по много искаха Ів-
дин-ти да го вѣратъ, защото не
само развалише сїббота-та, но и
назиша Бога свой отецъ, и ра-
венъ сѧ праваше съ Бога. Отго-
вори Государъ и имъ рече: истина
истина ви дѣмамъ: неможе синъ-
тъ да прави нищо отъ себѣ си, а-
ко не види отца да го прави; за-
щото които (дѣла) той прави, тъя
и синъ-тъ подобно прави. Защото
отецъ тъ обыча сына и показва мѣ
сички ты (дѣла), които самъ прави:
и по голѣмы дѣла отъ тъя ѿ мѣ
покаже, за да сѧ чудите вы. Защото,
акто отецъ-тъ вскрѣсава мъртвы-
тѣ и оживлява ги, тѣ и синъ тъ
които ѿ оживлява. Защото оте-
цъ-тъ не сѫди никого, но сичка
сѫдъ є придалъ на сына. Да почи-
татъ сички-ти сына, акто почи-
татъ отца. а които напочита сы-
на, напочита отца, които го є пра-
тилъ. Истина истина ви дѣмамъ

защо ко-